

ეთიკის კომისიის

რეკომენდაცია

მეორე დისციპლინური კოლეგიის შემადგენლობა:

დავით კაკაბაძე – კოლეგიის თავმჯდომარე

ირაკლი შონია – კოლეგიის წევრი

ლაშა ტულუში – კოლეგიის წევრი

შეკითხვის კომისიაში შემოსვლის თარიღი: 12.07.2013

შეკითხვის რეგისტრაციის ნომერი: 013/13

შეკითხვა:

იმ შემთხვევაში, თუ ორ პირს შორის დაიდო ქირავნობის ხელშეკრულება, დამქირავებელი იყო შპს, რომელიც გარკვეული პერიოდის მანძილზე არ უხდოდა დამქირავებელს ხელშეკრულებით გათვალისწინებულ თანხას.

დამქირავებელმა მიმართა ადვოკატ A-ს კონსულტაციის გაწევისათვის, ვინაიდან მას ჰქონდა ეჭვი, რომ ხელშეკრულების მხარე აპირებდა ფართის მიტოვებას ისე, რომ არ გადაუხდიდა საიჯარო ქირას. ადვოკატმა A-მ მას ურჩია გამოეყენებინა გირავნობის უფლება საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 568-ე მუხლის მიხედვით: „ქირავნობის ურთიერთობებიდან გამომდინარე მოთხოვნების უზრუნველსაყოფად მიწის ნაკვეთის, სახლის ან ბინის დამქირავებელს აქვს გირავნობის უფლება დამქირავებლის მიერ იქ შეტანილ ნივთებზე. გირავნობის უფლება ძალას კარგავს დაქირავებული ფართობიდან ნივთების მოცილებასთან ერთად, თუკი ეს განხორციელდება ჩვეულებრივი ცხოვრებისეული ურთიერთობების შესაბამისად.“ სსკ-ის 267-ე მუხლის პირველი ნაწილი: „ერთი და იგივე ქონება შეიძლება რამდენჯერმე დაგირავდეს. გირავნობის უფლებათა რიგითობა განისაზღვრება მათი სარეგისტრაციოდ წარდგენის დროის შესაბამისად.“ სსკ-ის 267-ე მუხლის მე-2 ნაწილი: “თუ გირავნობის საგანს წარმოადგენს სამომავლო ქონება, მაშინ დამქირავებლის მიერ ქონების შეძენის შემთხვევაში წინა მესაკუთრის დროს წარმოშობილი გირავნობის უფლება წინ გაუსწრებს ახალი მესაკუთრის დროს წარმოშობილ გირავნობის უფლებას, მიუხედავად მათი წარმოშობის თარიღისა.“ ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის მიხედვით: „ამ კოდექსის 568-ე, 586-ე, 596-ე, 634-ე, 685-ე და 796-ე მუხლებით გათვალისწინებულ შემთხვევებში მოგირავნეს აქვს

გირავნობის საგნიდან თავისი მოთხოვნების უპირატესი დაკმაყოფილების უფლება ყველა სხვა მოგირავნესთან შედარებით“. გამქირავებელმა დამქირავებლის ნივთები ფართში ჩაკეტა ნაქირავები ფართის გარეთ არსებული დამატებითი გისოსების მეშვეობით. დამქირავებელმა ამ ფაქტის შესახებ ინფორმაციის შეტყობის შემდეგ სიტუაციის გასარკვევად ორჯერ გამოიძახა, ვინაიდან, მისი განცხადებით, ხელი ეშლებოდა მის სამეწარმეო საქმიანობას. ადგილზე გამოცხადდა ადვოკატი A, რომელმაც განუმარტა პატრულის თანამშრომლებს გირავნობის უფლების გამოყენების შესახებ. გამქირავებელმა დამქირავებელს დაუბრუნა სალარო აპარატი, სამეწარმეო ბეჭედი, ბუღალტრული დოკუმენტაცია და სამეწარმეო საქმიანობის განსახოციელებლად აუცილებელი სხვა ნივთები.

გარკვეული დროის შემდეგ საქმეში, დამქირავებლის მხარეზე ჩაერთო სხვა ადვოკატი C, შეიტყო რომ გამქირავებელმა გირავნობის უფლება ნივთებზე გამოიყენა მისი ადვოკატის - A-ს კონსულტაციის შემდეგ, მისივე რჩევით გამქირავებლის ადვოკატს სატელეფონო საუბრისას განუცხადა, რომ მან და მისმა კლიენტმა ერთობლივად ჩაიდინეს სისხლისსამართლებრივი დანაშაული, კერძოდ - თვითნებობა და ამის შესახებ ის და მისი კლიენტი აპირებდნენ მიემართათ პროკურატურისათვის. სამართალდამცავი ორგანოებისათვის მიმართვაზე უარის პირობად დამქირავებლის ადვოკატი გამქირავებლის ადვოკატს ულტიმატუმის სახით სთავაზობდა გარიგებას, რომლის მიხედვითაც მოხდებოდა ურთიერთმოთხოვნათა გაქვითვა, კერძოდ ის აღარ მიმართავდა საჩივრით პროკურატურას და ამის სანაცვლოდ გამქირავებელს უარი უნდა ეთქვა სასარჩელო მოთხოვნებზე, ასევე სრულად გადაეცა მის ფართში განთავსებული პროდუქცია თითქოსდა დამქირავებელს სწორედ იმ ოდენობის ზიანი მიადგა, რა რაოდენობით ქირაც იყო დარჩენილი გადასახდელი მის მიერ. (განცხადებებს არ ახლდა მითითება ზიანის დამადასტურებელ რაიმე კონკრეტულ მტკიცებულებაზე) ამავე დროს იგი საუბარში ირწმუნებოდა, რომ მის საადვოკატო საქმიანობისას ჰქონდა მსგავსი პრაქტიკა, რა დროსაც ასეთი პირები ანუ გამქირავებელი მიეცა სისხლისსამართლებრივ პასუხისგებაში, როგორც თვითნებობის ჩამდენი და მისი საუბარი ანუ მუქარა, გაფრთხილება ულტიმატუმი იყო რეალური საფრთხის მატარებელი.

გამქირავებლის ადვოკატმა შესთავაზა მას სხვადასხვა გზა, რომელიც მოგვარებდა პრობლემას, თუმცა დამქირავებელმა თანხმობა არ განაცხადა და მისმა ადვოკატმა არ შეწყვიტა ულტიმატუმის ენით საუბარი. როდესაც მოლაპარაკების მცდელობის მიზნით კვლავ შეხვდნენ გამქირავებლის ადვოკატის სამუშაო ოფისში, გამქირავებლის ადვოკატმა მის კოლეგას განუცხადა, რომ ადვოკატი არღვევდა ეთიკის ნორმებს, რადგან მის განცხადებებში იყო მცდელობა ზეწოლა მოეხდინა მასზე, როგორც ადვოკატზე და ეს ერთგვარად მუქარადაც კი აღიქმებოდა. შეთანხმება არც სასამართლო სხდომაზე მოხდა. გამქირავებლის ადვოკატი არ დათანხმდა აღნიშნულ გარიგებას, ვინაიდან ეს გამოიწვევდა კლიენტის ინტერესების დაზარალებას. დამქირავებელმა ადვოკატის მითითებით, მუქარის შესაბამისად, მიმართა სამართალდამცავ ორგანოებს, რაც გამქირავებლის ადვოკატმა შეიტყო პოლიციის მიერ განხორციელებული ზარით. ის დაიბარეს სამართალდამცავ ორგანოში და შედგა გასაუბრების ოქმი.

ამ შემთხვევაში, დამქირავებლის ადვოკატის მიერ ამ მოქმედებებით დაირღვა თუ არა ადვოკატთა პროფესიული ეთიკის ნორმები? ჰქონდა თუ არა ადგილი გავლენის მოხდენის მცდელობას დამქირავებლის ადვოკატის მიერ დამქირავებლის ადვოკატზე?

სახეზეა თუ არა ადვოკატ C-ს მხრიდან მეორეს მიმართ პროფესიული თავისუფლების შელახვის ფაქტი? დაარღვია თუ არა დამქირავებლის ადვოკატმა ადვოკატთა პროფესიული ეთიკის კოდექსის მე-7 და მე-10 მუხლების მოთხოვნები.

ანალიზი:

ადვოკატთა პროფესიული ეთიკის კოდექსის მე-7 მუხლის მიხედვით: „ადვოკატი ვალდებულია პატივი სცეს კოლეგებს, არ შელახოს მათი ღირსება და დაიცვას პროფესიული ღირებულებები.“

ადვოკატთა პროფესიული ეთიკის კოდექსის მე-10 მუხლის პირველი ნაწილი: „ადვოკატი ვალდებულია პატივი სცეს თავის კოლეგას“.

ადვოკატთა პროფესიული ეთიკის კოდექსის მე-10 მუხლის მე-2 ნაწილი: „პროფესიის კორპორატიული არსი მოითხოვს ადვოკატთა შორის ნდობასა და თანამშრომლობაზე დამყარებულ ურთიერთობას მათი კლიენტების სასარგებლოდ სასამართლო პროცესების და სხვა კლიენტისთვის საზიანო ქმედებების თავიდან აცილების მიზნით. თუმცა დაუშვებელია კლიენტის ინტერესებზე წინ პროფესიის ინტერესების დაყენება.“

„ადვოკატთა როლის შესახებ გაეროს ძირითადი პრინციპების“ მე-12 პარაგრაფის მიხედვით: „ადვოკატებმა, როგორც მართლმსაჯულების წარმომადგენლებმა, ყოველთვის უნდა იზრუნონ მათი პროფესიის პატივისა და ღირსების შესანარჩუნებლად.“

ადვოკატმა უნდა იმოქმედოს თავისუფლად, ღირსეულად, კანონისა და ეთიკის წესების შესაბამისად. ადვოკატის პროფესიული მოვალეობაა პატივი სცეს თავის კოლეგას.

ეთიკის კომისიამ 2011 წლის 5 სექტემბრის გადაწყვეტილებით დისციპლინურ საქმეზე №069/11 დაადგინა: „ადვოკატები სხვა მოქალაქეების მსგავსად სარგებლობენ გამოხატვის თავისუფლებით იმ „მოვალეობებისა და პასუხისმგებლობის“ გათვალისწინებით, რომელთაც მათ პროფესია აკისრებს“.

საქართველოს კონსტიტუციის მე-19 მუხლის 1-ლი ნაწილის მიხედვით: „ყოველ ადამიანს აქვს სიტყვის... თავისუფლება.“ საქართველოს კონსტიტუციის 24-ე მუხლით აღიარებულია ყველა ადამიანის უფლება „თავისუფლად გამოთქვას და გავრცელოს აზრი ზეპირად, წერილობით და სხვა საშუალებით“. საქართველოს კონსტიტუციის მე-19 მუხლის მე-3 ნაწილისა და 24-ე მუხლის მე-4 ნაწილის თანახმად, სიტყვისა და გამოხატვის თავისუფლება შეიძლება შეიზღუდოს თუ იგი ლახავს სხვათა უფლებებს ან ღირსებას.

შეკითხვის მიხედვით, დამქირავებლის ადვოკატმა C-მ დამქირავებლის ადვოკატს ტელეფონის მეშვეობით აცნობა, რომ მან და მისმა კლიენტმა ერთობლივად ჩაიდინეს სისხლისამართლებრივი დანაშაული, კერძოდ თვითნებობა. ეთიკის კომისია აღნიშნავს, რომ მოცემულ შემთხვევაში, ადვოკატი C ახორციელებდა საადვოკატო საქმიანობას, კერძოდ, იცავდა

კლიენტის ინტერესებს. სატელეფონო საუბრისას მოწინააღმდეგე მხარის ადვოკატისათვის აღნიშნული ინფორმაციის მიწოდება წარმოადგენს მოწინააღმდეგე მხარის ადვოკატ A-სა და მისი კლიენტის ქმედების შეფასებას, რომელიც არ სცილდება ადვოკატის მიერ გამოხატვის თავისუფლების ფარგლებს და მიზნად არ ისახავს კოლეგის ღირსების შელახვას.

შეკითხვაში ასევე აღნიშნულია, რომ სატელეფონო საუბრისას დამქირავებლის ადვოკატმა C-მ განაცხადა, რომ თავის კლიენტთან ერთად აპირებდა საჩივრით მიემართა პროკურატურისათვის დამქირავებლის ადვოკატ A-სა და მისი კლიენტის წინააღმდეგ. მოცემულ შემთხვევაში, ადვოკატმა C-მ დამქირავებლის ადვოკატს აცნობა, რომ გამოიყენებდა ერთ-ერთ სამართლებრივ ბერკეტს.

შეკითხვიდან ირკვევა, რომ დამქირავებლის ადვოკატმა დამქირავებლის ადვოკატს აცნობა, რომ არ მიმართავდა საჩივრით პროკურატურას, თუ დამქირავებელი უარს იტყოდა სასარჩელო მოთხოვნებზე და ასევე სრულად გადასცემდა დამქირავებელს მის ფართში განთავსებულ პროდუქციას, ვინაიდან მისი აზრით, დამქირავებელს სწორედ იმ ოდენობის ზიანი მიადგა, რა ოდენობითაც ქირა იყო გადასახდელი.

ეთიკის კომისია რეკომენდაციის გაცემისას აღნიშნავს, რომ შესაძლოა, ადვოკატ A-სთვის დამქირავებლის ადვოკატის შეთავაზება არ იყო მოსაწონი და მისაღები, მაგრამ მოცემული განცხადება არ არის მუქარის შემცველი, შეურაცხმყოფელი ხასიათის და მიზნად არ ისახავდა ადვოკატის ღირსების შელახვას, არამედ ადვოკატმა C-მ წინასწარ მიაწოდა ინფორმაცია, რომ გამოიყენებდა სამართლებრივ მექანიზმს, კერძოდ მიმართავდა საჩივრით პროკურატურას იმ შემთხვევაში, თუ მის წინადადებას არ დასთანხმდებოდა მოწინააღმდეგე მხარის ადვოკატი.

შეკითხვის მიხედვით, დამქირავებლის ადვოკატის შეთავაზება წარმოადგენდა მუქარას და შესაბამისად, იყო რეალური საფრთხის მატარებელი და ასევე ადგილი ჰქონდა ზეწოლის მოხდენის მცდელობას და დამქირავებლის ადვოკატი არ დათანხმდა ადვოკატ C-ს მიერ შემოთავაზებულ გარიგებას, ვინაიდან ეს მისი კლიენტის ინტერესებს დააზიანებდა. მოცემულ შემთხვევაში, ეთიკის კომისია აღნიშნავს, რომ დამქირავებლის ადვოკატის განცხადება არ სცილდება კლიენტის ინტერესებიდან გამომდინარე განცხადებების გაკეთების უფლებამოსილების საზღვრებს. შესაბამისად, ინფორმაციის მიწოდება იმის შესახებ, რომ ადვოკატი პროკურატურას მიმართავდა საჩივრით კოლეგის წინააღმდეგ, არ წარმოადგენს მუქარასა და ზეწოლის მცდელობას. ადვოკატ C-ს მიერ შეთავაზებული გარიგება არ არის კოლეგისადმი ღირსების შემლახავი, არამედ გამომდინარეობს კლიენტის ინტერესებიდან პროფესიული სტანდარტების დაცვის გათვალისწინებით. თავის მხრივ, დამქირავებლის ადვოკატს შეეძლო დათანხმებულიყო ან უარი ეთქვა ადვოკატ C-ს შემოთავაზებაზე მისი კლიენტის ინტერესების შესაბამისად.

დასკვნა:

შეკითხვაში აღნიშნული დამქირავებლის ადვოკატ C-ს მიერ შეთავაზებული გარიგება მოწინააღმდეგე მხარის ადვოკატის მიმართ არ შეიცავდა მუქარას, ვინაიდან დამქირავებლის ადვოკატის მიერ გაკეთებული განცხადება წარმოადგენს ადვოკატ C-ს მიერ დამქირავებლის ადვოკატისა და მისი კლიენტის ქმედების სამართლებრივ შეფასებას, რომ მან და მისმა კლიენტმა ჩაიდინეს სისხლისსამართლებრივი დანაშაული, ხოლო, პროკურატურაში საჩივრის შეტანის შესახებ ინფორმაციის მიწოდება წარმოადგენს მოწინააღმდეგე მხარისათვის წინასწარ

ცნობას, იმის შესახებ, რომ ის სამართლებრივ მექანიზმს გამოიყენებდა იმ შემთხვევაში, თუ მის მიერ შემოთავაზებულ გარიგებას არ დათანხმდებოდა ადვოკატი A. დამქირავებლის ადვოკატი მოქმედებდა გამოხატვის თავისუფლების ფარგლებში. კოლეგისადმი აღნიშნული ინფორმაციის მიწოდება არ წარმოადგენს კოლეგისადმი უპატივცემულობასა და ღირსების შელახვას და შესაბამისად, ადვოკატ C-ს მიერ დაცულია პროფესიული სტანდარტი, არ დარღვეულა ადვოკატთა პროფესიული ეთიკის კოდექსის მე-7 მუხლით გათვალისწინებული კოლეგიალობის პრინციპი და მე-10 მუხლის პირველი და მე-2 ნაწილები.

ეთიკის კომისიის მიერ გაცემული რეკომენდაცია არის მხოლოდ სარეკომენდაციო მოსაზრება და არ არის სავალდებულო ეთიკის კომისიის ან სასამართლოს მიერ რომელიმე დისციპლინური საქმის განხილვისას.

კოლეგიის თავმჯდომარე:

/დავით კაკაბაძე/

კოლეგიის წევრი:

/ირაკლი შონია/

კოლეგიის წევრი:

/ლამა ტულუში/